

— šī pēdējā metode ir piemērojama pašu pakalpojumiem, kuru tirgus vērtība ir nosakāma, pat ja tajā pašā taksācijas periodā atsevišķu kompleksajā ceļojumā ietvertu pašu pakalpojumu daļas vērtība nav nosakāma, jo nodokļu maksātājs nepārdod līdzīgus pakalpojumus ārpus kompleksā ceļojuma ietvariem;

3) iesniedzējtiesai, ievērojot pamata prāvas apstākļus, ir jānosaka tirgus vērtība avioceļojumiem, kas pamata lietā tiek piedāvāti kompleksā ceļojuma ietvaros. Iesniedzējtiesa šo tirgus vērtību var noteikt, vadoties pēc vidējām vērtībām. Šādos apstākļos tirgus, kas ietver citiem ceļojumu rīkotājiem pārdotās sēdvietas, uzskatāms par vispiemērotāko tirgu.

(¹) OV C 213, 06.09.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2005. gada 13. oktobrī

lietā C-458/03 (Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Parking Brixen GmbH pret Gemeinde Brixen, Stadtwerke Brixen AG. (¹)

(Valsts pakalpojumu līgumi — Procedūras valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai — Pakalpojumu koncesija — Publisko maksas stāvvietu apsaimniekošana)

(2005/C 296/07)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā C-458/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen [Administratīvā tiesa, Bolcāno provinces neatkarīgā nodaļa] (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 23. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 30. oktobrī, tiesvedībā **Parking Brixen GmbH** pret **Gemeinde Brixen, Stadtwerke Brixen AG**, Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [P. Jann], tiesneši K. Šimans [K. Schiemann], H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues] (referents), K. Lēnartss [K. Lenaerts] un E. Juhāss [E. Juhász], ģenerāladvokāte J. Kokote [J. Kokott], sekretāre M. F. Kontē [M.-F. Contet], galvenā administratore, 2005. gada 13. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Valsts iestādes piešķirtās [tiesības] pakalpojumu sniedzējam par publiskās maksas stāvvietas apsaimniekošanu, kurš atbildību par tās apsaimniekošanu saņem ar trešo personu, kuras izmanto šo stāvvietu, maksājumiem, ir valsts pakalpojumu koncesija, attiecībā uz kuru nav piemērojama Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai.

2) EKL 43. pants un EKL 49. pants, kā arī vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas un pārskatāmības principi ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka tie iestājas pret to, ka valsts iestāde, neīstenojot konkurenci, piešķir valsts pakalpojumu koncesiju akciju sabiedrībai, kas izveidota šīs valsts iestādes speciālā uzņēmuma pārveidošanas rezultātā, kuras sociālais mērķis ir paplašināts attiecībā uz jaunām svarīgām nozarēm, kuras kapitālam īstermiņā jābūt atvērtam citiem finanšu līdzekļiem, kuras darbību teritoriālā joma ir paplašināta valstī kopumā, kā arī ārvalstīs, un kuras valdei ir ļoti plašas vadības pilnvaras, kuras tā var īstenot neatkarīgi.

(¹) OV C 7, 10.01.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(piektā palāta)

2005. gada 6. oktobrī

lietā C-502/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Atkritumu apsaimniekošana — Direktīva 75/442/EEK, ko groza Direktīva 91/156/EEK — 4., 8. un 9. pants)

(2005/C 296/08)

(tiesvedības valoda — grieķu)

Lietā C-502/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 26. novembrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — M. Konstantinidis [M. Konstantinidis]) pret Grieķijas Republiku (pārstāve — E. Skandalu [E. Skandalou]), Tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta], tiesneši R. Šintgens [R. Schintgen] un J. Klučka [J. Klučka], ģenerāladvokāts L. A. Hēlhuds [L. A. Geelhoed], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2005. gada 6. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) nenosakot pasākumus, kas vajadzīgi, lai ieviestu Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvas 75/442/EEK par atkritumiem, ko groza Padomes 1991. gada 18. marta Direktīva 91/156/EEK, 4., 8. un 9. pantu, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Grieķijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 47, 21.02.2004.